

РЕШЕНИЕ

№ 726

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 25.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7926** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 76, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/.

Производството е образувано по жалба на С. Т. К. срещу Решение № РС-2495-22-053 от 20.07.2022г на КПКОНПИ в ЧАСТТА му с която:

УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя за това, че на 18.05.2021г е подписал проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1/ 2014г за утвърждаване медицински стандарт „Клинична лаборатория“ /обн ДВ 13/ 2014/ в частен интерес на свързаното с него Сдружение „ЦЗПЗ“ в нарушение на чл. 58 изр първо, предлож първо от ЗПКОНПИ.

НАЛАГА на жалбоподателя глоба в размер на 5 000 лв. на осн чл. 171 ал.1 ЗПКОНПИ за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от с.з. за извършено нарушение на чл. 58 изр първо, предлож първо от ЗПКОНПИ.

ОТНЕМА в полза на държавата от жалбоподателя сума в размер на 309, 30 лв., представляваща получено дневно възнаграждение за 18.05.2021г , получено за деянието, породило конфликт на интереси на осн. чл. 81 ал.1 от ЗПКОНПИ.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт като постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Твърди, че няма връзка между предложението за обсъждане проект на нормативен акт и дейността на ЦЗПЗ, което водело и до невъзможност за реализиране каквато и да е

било облага, проектът в крайна сметка не бил приет. Счита, че не е следвало да си прави отвод, тъй като това означавало абдикация от конституционно и обществено поети задължения в качеството му на министър. Ответникът не бил изложил мотиви за „икономическа зависимост“ между него като министър и ЦЗПЗ, в какво се състои, какви реални измерения има в конкретният случай. Сдружението ЦЗПЗ е регистрирано с нестопанска цел и не реализира печалби от стопанска дейност, което води до невъзможност за създаване икономическа зависимост. Сочи нарушение на чл. 74 ал.2 т.1 вр с т.2 от ЗПКОНПИ. Моли да се да отмени решението в оспорените му части. Претендира разноски.

Ответникът – Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и излага доводи за нейната неоснователност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна, адресат на акта, чиито права и интереси за засегнати от него.

По делото няма спор по фактите. Установено е, че в периода 12.05.2021г до 13.12.2021г С. К. е бил служебен министър на здравеопазването и в това си качество е лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал.1 т. 3 от ЗПКОНПИ. До 10.06.2021г. С. К. е бил председател на УС на Сдружение „Център за защита правата в здравеопазването /ЦЗПЗ“. На 18.05.2021г в качеството му на служебен министър на здравеопазването е подписал проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1/ 2014г за утвърждаване медицински стандарт „Клинична лаборатория“ /обн ДВ 13/ 2014/. ЦЗПЗ е координатор на система за външна оценка на качеството на клиничните лаборатории.

По основателността на жалбата:

При извършената по реда на чл. 168 АПК служебна проверка досежно законосъобразността на оспореното решение на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че то е издадено от компетентен орган – КПКОНПИ, при необходимия кворум и мнозинство, при спазване на административнопроизводствените правила и в установената от закона форма. Било е налице валидно сезиране на КПКОНПИ, при което са били налице и предпоставките за образуването на производството по установяване на конфликт на интереси. При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени нарушения на закона и е спазена процедурата, предвидената в чл.71-75 ЗПКОНПИ. Изтичането на сроковете по чл. 74, ал. 1 от ЗПКОНПИ не преклутира правомощието на КПКОНПИ да се произнесе с мотивирано писмено решение за установяване на конфликт на интереси по реда на глава осма от закона. Не е налице особена законова разпоредба, забраняваща извършването на процесуални действия след изтичане на продължения едномесечен срок по чл. 74, ал. 1, изр. 2 от ЗПКОНПИ. Не съществува и изрична законова разпоредба, предвиждаща прекратяване на административното производство по установяване на конфликт на интереси след изтичането на сроковете по чл. 74, ал. 1 от ЗПКОНПИ /ТР № 1 от 04.06.2020 г. на ВКС по т. д. № 1/2018 г., ОСГК, относно сроковете в

административното производство по чл. 112, ал. 1 и ал. 2 от ЗПКОНПИ/. При тази нормативна уредба сроковете по чл. 74, ал. 1 от ЗПКОНПИ следва да се разглеждат като инструктивни, а не като преклузивни. Административният орган е допуснал просрочие, но извършените със забава процесуални действия не са в нарушение на общия принцип за разумен срок. От приложените в административната преписка документи се установява, че административнопроцесуалните действия са били извършвани последователно и просрочието е свързано със събирането на доказателства от значение за изясняване на фактите и приемане на законосъобразно решение. Неоснователни са доводите на жалбоподателя за нарушение на чл. 74 ал.2 т.1 вр с т.2 от ЗПКОНПИ, тъй като същият е бил уведомен за започналото производство /с покана ЦУ 01-2495#9 от 1.07.2022г/, изслушан е на заседание на Комисията проведено на 11.07.2022г на което е изложил доводите и възраженията си. С. К. е реализирал правото си на обжалване на Решението по повод което е образувано и настоящото съдебно производство, не е лишен от възможността да организира защитата си и да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗПКОНПИ, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Анализът на тази разпоредба води до извод, че конфликтът на интереси по см. на чл. 52 от ЗПКОНПИ изисква кумулативното наличие на три материалноправни предпоставки, а именно: 1/ лице, което заема висша публична длъжност по см. на чл. 6 от ЗПКОНПИ, респ. лице по § 2, ал. 1 от ДР на ЗПКОНПИ; 2/ частен интерес на това лице по смисъла на чл. 53 във вр. с чл. 54 от ЗПКОНПИ и 3/ възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето или на задълженията му по служба. Липсата на една от трите кумулативни предпоставки е основание за приемане на липса на конфликт на интереси.

Разпоредбата на чл. 53 от ЗПКОНПИ определя, че частен интерес е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение. Облагата, съобразно чл. 54 ЗПКОНПИ, представлява всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие. Съгласно чл. 58 изр първо от ЗПКОНПИ лице, заемащо висша публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. По смисъла на посочената разпоредба „подготовката“ се изразява в извършване на действия във връзка и целящи приемането на юридически акт, без да се финализира процедурата, тоест под "участие в подготовката" на акт следва да се разбират действия като внасяне или съгласуване на предложение или изготвяне на проект на акт.

В своята практика ВАС нееднократно е посочвал, че за съставомерността на деянието по ЗПКОНПИ е достатъчно да е налице формално нарушение на

императивната законова разпоредба, водещо до възникване на съмнение в начина, по който се осъществяват съответните публични длъжности. Не е необходимо да бъде доказано резултатно деяние с реални негативни последици. Законът не допуска фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин компрометира публичната длъжност, реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното учреждение или ведомство. Целта е предотвратяването на съмнения, че лицата, заемащи висши публични длъжности, осъществяват правомощията си на база на лични и роднински отношения, а не на база законоустановените критерии. Именно с оглед избягването на горепосочените съмнения законодателят е въвел забраната по чл. 58 от ЗПКОНПИ лице заемащо висша публична длъжност, съответно лице по § 2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗПКОНПИ, да участва в подготовката на актове или да извършва други действия от визираните в чл. 58 от ЗПКОНПИ в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

Преди всичко и във връзка с наведените доводи в жалбата, че не е налице акт по см. на АПК в чиято подготовка да е участвал следва да се отбележи, че понятието "акт" по см. на чл. 58 от ЗПКОНПИ, изр. 1 следва да се тълкува разширително. Съгласно съдебната практика по прилагането на чл. 8 от ЗПУКИ (отм.), възпроизведен в действащия чл. 58 от ЗПКОНПИ, в понятието "акт" по смисъла на нормата следва да се влага максимално широко съдържание, доколкото адресати на забраната по чл. 58 от ЗПКОНПИ/чл. 8 от ЗПУКИ отм./ са всички категории висши/публични длъжности по чл. 6 от ЗПКОНПИ/чл. 3 от ЗПУКИ отм./ със специфичните им правомощия, като приложното поле на нормата не е ограничено единствено до индивидуални административните актове. Под актове по чл. 58 ЗПКОНПИ следва да се разбират освен административните актове, така и всички волеизявления, направени от лицата, в качеството им на лица по чл. 6 на ЗПКОНПИ. Независимо от характера на производството по приемане Наредба и правната природа на акта, с който то приключва, настоящият случай безспорно попада в нормативно закрепената в чл. 58, изречение първо от ЗПКОНПИ хипотеза на формулираното по общ начин " да участва в подготовката на актове" при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

От фактическа страна адм. орган е приел, че като е подписал на 18.05.2021г проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1/ 2014г за утвърждаване медицински стандарт „Клинична лаборатория“ /обн ДВ 13/ 2014/ в качеството му на служебен министър на здравеопазването, тоест лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, е участвал в подготовката на акт в частен интерес на свързаното с него Сдружение ЦЗПЗ, с което е нарушил разпоредбата на чл. 58, изречение първо, предложение първо от ЗПКОНПИ. Установеното от КПКОНПИ нарушение на чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ е прието и като основание за налагане на предвидените в чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ санкционни последици и постановяване на отнемане в хипотезата на чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ на дневното възнаграждение за 18.05.2021 г., получено от деянието, породило конфликт на интереси.

Конфликт на интереси може да има единствено, ако съответният частен интерес на лицето или на свързаното с него сдружение ЦЗПЗ е във връзка с упражняването на неговите властнически правомощия. Конфликтът на интереси се обективира не в резултата - придобита лична облага, а във възможността частният

интерес да повлияе на обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията. Облагата по смисъла на чл. 54 от ЗПКОНПИ може да не е настъпила, постигната или реализирана, а да бъде само възможна.

В разглежданият случай от съвкупната преценка на доказателства по делото се налага извод, че не са изпълнени изброените по-горе под т.2 и т.3 условия за възникване на конфликт на интереси. Аргументите за това са следните:

Не се установява наличието на частен интерес по смисъла на чл.53 от ЗПКОНПИ. Несъмнено за лицата заемащи висша публична длъжност по см. на чл. 6 от ЗПКОНПИ са валидни забраните и ограниченията разписани в конкретните разпоредби на чл. 55 до чл. 62 от закона. Според релевантните за настоящия казус забранителни правила по чл. 58 изр. първо, предлож. първо от ЗПКОНПИ лице, заемащо висша публична длъжност, няма право да участва в подготовката.... на актове в частен интерес. При анализ на посочените разпоредби се налага извод, че за да възникне "конфликт на интереси" следва на първо място да е налице установен по безспорен начин, съществуващ частен интерес, който от своя страна може (т.е. е възможно) да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията на лицето, заемащо публична длъжност. Нормата не предвижда възможност за възникване на "конфликт на интереси", основаващ се на хипотетичен "частен интерес". Такова (хипотетично, евентуално) може да бъде само влиянието на съществуващия "частен интерес" върху изпълнението на правомощията и задълженията на лицето, заемащо висша публична длъжност. Законодателят е преценил, че дори само възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено опасно, укоримо и като такова не следва да бъде допускано. От дадените легални дефиниции на посочените понятия е видно, че "частен интерес" е всяка облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение, а "облага" е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на привилегия или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие. От горното следва, че за да е налице "частен интерес", трябва да съществува "облага". Общозвестно и съществено при тълкуването и разкриването на целта на този закон е, че той преследва облагата в случаите, когато тя е незаконна или получена следствие заеманата висша публична длъжност и/или връзката със свързано лице, заемащо такава длъжност. Такива са случаите на обогатяване - лично или на свързани лица, следствие на неправомерното използване на възможностите, предоставяни от заеманата публична длъжност. Посочените обстоятелства - облага и частен интерес, следва да са установени по надлежния ред и с предвидените за това в закона доказателства. Облага, получена следствие законосъобразно и съвестно изпълнение на възложената дейност от страна на лицето, заемащо публична длъжност или от свързаните с него лица, не води до "частен интерес" по смисъла на този закон и съответно - до "конфликт на интереси". Целта на закона е да попречи на възможността за незаконно обогатяване и/или получаване на нематериални облаги чрез използване на служебното положение от облагодетелствувалото се лице, изпълняващо публична

длъжност, както и на свързаните с него лица. (В този смисъл Р 2053 от 10.02.2011 г. по адм. д. № 6777/2010 г., V отд. на ВАС, р № 12841 от 11.10.2011 г. по адм. д. № 7190/2011 г., V отд. на ВАС и р № 9950 от 16.07.2010 г. по адм. д. № 3931/2010 г., V отд. на ВАС)

При това тълкуване на закона не може да бъде споделен извода на Комисията, че сам по себе си факта, че е участвал в подготовката по приемането на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1/ 2014г за утвърждаване медицински стандарт „Клинична лаборатория“ /обн ДВ 13/ 2014/ спрямо жалбоподателя е налице конфликт на интереси. От ангажираните по делото доказателства се установи, че подписания от жалбоподателя проект на Наредбата /л. 140/ е наложен от причини от обективен характер: Доклад № МЗ-02-175 от 18.05.2021г от зам. министъра Т. Т. /л. 137 и сл./, ведно с мотиви към проекта /л. 142 и сл/, според който причината за предложената промяна е необходимостта да се уредят съществуващи проблеми в практикуването на специалността Клинична лаборатория и организацията на клинично-лабораторния процес, да се премахне практиката в манипулационните към клиничните лаборатории да се извършват изследвания без приложени критерии за качество, вписани в стандарта, поради практическа невъзможност да се следят, по- гъвкаво да се определят нивата на компетентност на структурите по лабораториите.

С посочения проект на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2014г за утвърждаване на медицински стандарт „Клинична лаборатория“ /обн ДВ бр. 13 от 2014/, подписан от жалбоподателя на 18.05.2021г /л. 140-л.141 от делото/ не се предвижда (а и няма как да се предвиди) произтичането на някакви благоприятни последици в правната сфера на жалбоподателя или свързаното с него Сдружение ЦЗПЗ, в т.ч. получаването на възнаграждения по договори сключени от ЦЗПЗ за предлаганите от него услуги /обратно на застъпеното становище в обжалваното решение л. 9 от него/. Изготвянето на проекта на Наредбата цели най-общо казано решаването на проблеми в практикуването на специалността Клинична лаборатория /л. 142 и сл./, премахване неточности в терминологията, като по никакъв начин *не води /обуславя/* получаване на възнаграждения от ЦЗПЗ /чиито председател на УС към този момент е жалбоподателят/ по сключени от сдружението възмездни договори. Получаването на възнаграждения от ЦЗПЗ като координатор на система за външна оценка на качеството на клиничните лаборатории е обусловено от сключване договори, тоест *не произтича* директно от проекта на нормативния акт, а и в процесният проект на Наредба *не се предвижда* никакво изменение / допълнение на текстове свързани с външния контрол на качеството. От подписания проект на Наредбата *не произтичат* никакви конкретни облаги за свързаното с жалбоподателя Сдружение ЦЗПЗ, не се предвижда и няма как да се предвиди пряко разпореждане с материални или нематериални блага в полза на ЦЗПЗ, които да обосноват наличие на частен интерес и на облага. Липсата на частен интерес и

облага налагат извода, че участието на С. К. в подготовката за приемане изменение на цитираната Наредба не съставлява нарушение по чл. 58, ал. 1, предл. 1 от ЗПКОНПИ, т. е. не е налице конфликт на интереси по смисъла на цитираната законовата норма. / В този смисъл Р № 4969 от 4.05.2015г по адм д 12403/2014 на ВАС/.

Както се посочи с проекта на наредбата се правят промени, но от тях по никакъв начин от тях не произтича никаква конкретна облага за свързаното с жалбоподателя Сдружение ЦЗПЗ, за да се направи извод, че като участва в подготовката му жалбоподателят действа в частен интерес. Разпоредбите които се изменят с проекта на Наредбата са изцяло с организационен характер и в обществен интерес. Подписването на проекта на Наредбата е в изпълнение на служебните му задължения да уреди съществуващи проблеми в практикуването на специалността Клинична лаборатория и осигури нормално и безпрепятствано функциониране на манипулационните към клиничните лаборатории. Предвидените промени не водят до получаването на каквито и било възнаграждения от ЦЗПЗ, противно на твърдението в оспореното Решение. Получаването на възнаграждение по сключени от ЦЗПЗ договори /във връзка с качеството му на координатор на система за външна оценка на качеството на клиничните лаборатории/ *не е закономерна последица* от процесния проект на Наредба, подписан от жалбоподателя. Нещо повече, няма данни размера на възнаграждението получавано от ЦЗПЗ по сключени договори да се е увеличило след участието на жалбоподателя в подготовката за издаване проекта на наредбата. От посоченото следва, че с участието си в подготовката за приемане на Наредбата не осъществява действие в частен интерес. С процесния проект на Наредбата *не* са създадени предпоставки, които да имат за пряка последица престиране на облага за свързаното с жалбоподателя сдружение ЦЗПЗ. Не е налице нарушение на забраната по чл. 58 изр първо, предлож първо от ЗПКОНПИ, тъй като подписването на проект на Наредбата не е участие в подготовката на акт в частен интерес. Акт в частен интерес е акт, с който се създават права или по друг начин се облагодетелстват конкретни физически или ЮЛ. Проектът на Наредбата не е такъв вид акт, защото не облагодетелства, нито е възможно да облагодетелства ЦЗПЗ, нито пък жалбоподателя. От проекта на Наредбата не следва, а и няма как да следва пряко разпореждане със средства директно постъпващи в ЦЗПЗ. По никакъв начин не се проследява непосредствен причинно-следствен процес в отношенията между ЦЗПЗ и С. К. довел до подписването на проекта на наредбата. Налице е връзка, но не и несъмнен извод относно съществуването на зависимост. Качеството на "свързани лица", не е достатъчно основание за възникване на конфликт на интереси, с оглед на обстоятелството, че това качество е само един от елементите на фактическия състав за осъществяване на "конфликт на интереси". (В този смисъл Р№ 843 ОТ 17.01.2012 Г. ПО АДМ. Д. № 8869/2010 Г., V ОТД. НА ВАС и др.)

Действията на С. К. изразяващи се в подписване на проекта на

Наредбата не са били в интерес на ЦЗПЗ, а в изпълнение на задълженията му като министър. С оглед на статута на министъра не може да се приеме, че участието му в подготовката на наредба, се свързва с частен интерес по см. на чл. 53 във вр. с чл. 54 от ЗПКОНПИ на заемащото висша публична длъжност лице, който би могъл да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията и задълженията му по служба. С проекта на наредбата по никакъв начин не се определят /или е възможно да се определят/ каквито и да било суми за изплащане на ЦЗПЗ, респ. облага от нематериален характер, за да се направи извод, че министърът като е подписал проекта е действал в частен интерес. Министърът е участвал в подготовката не въз основа на лична преценка, а в изпълнение на служебни задължения на компетентен орган.

В хода на административното производство не са събрани доказателства, които да обосноват извод за повлияно от отношенията на свързаното с жалбоподателя лице, решение при изпълнение на правомощията му. Участието в подготовката по приемане на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2014г за утвърждаване на медицински стандарт „Клинична лаборатория“ /обн ДВ бр. 13 от 2014/, не е в частен интерес и не създава предпоставка за възникване на облага за жалбоподателя и за свързаното с него лице.

С оглед изложеното, съдът счита, че жалбоподателят не е участвал в подготовката на акт в частен интерес. Следователно неправилен е извода на решаващия състав на КПКОНПИ, че е налице деяние, породило конфликт на интереси, упражнено от министъра на здравеопазването, като лице, заемащо публична длъжност по см. на чл. 6, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ. Липсата на установен конфликт на интереси обуславя извод и за липсата на основание за налагане на глоба по чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ и определяне на нейния размер с решението по чл. 74 от ЗПКОНПИ, както и липса на основание за прилагане на санкционните последици на чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ, предвиждаща че възнаграждението, получено от правоотношението или деянието, породило конфликт на интереси се отнема в полза на държавата или общината. Ето защо процесното Решение на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество в обжалваните му части, като постановено в нарушение и при неправилно приложение на материалния закон, следва да бъде отменено.

Относно разноските:

По делото е направено искане от оспорващия за присъждане на направените от него разноски. При този изход на спора и на осн. чл.143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да му се присъдят направените разноски в размер общо на на 1 210 лв. представляващи д.т. в размер на 10 лв. и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РС-2495-22-053 от 20.07.2022г на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/ в ЧАСТТА му с която:

УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по отношение на С. Т. К. за това, че на 18.05.2021г е подписал проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1/ 2014г. за утвърждаване медицински стандарт „Клинична лаборатория“ /обн ДВ 13/ 2014/ в частен интерес на свързаното с него Сдружение „ЦЗПЗ“ в нарушение на чл. 58 изр. първо, предлож. първо от ЗПКОНПИ.

НАЛАГА на С. Т. К. глоба в размер на 5 000 лв. на осн чл. 171 ал.1 ЗПКОНПИ за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от с.з. за извършено нарушение на чл. 58 изр. първо, предлож. първо от ЗПКОНПИ.

ОТНЕМА в полза на държавата от С. Т. К. сума в размер на 309, 30 лв., представляваща получено дневно възнаграждение за 18.05.2021г., получено от деянието, породило конфликт на интереси на осн. чл. 81 ал.1 от ЗПКОНПИ.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество да заплати на С. Т. К. сумата в размер на 1210 лева, разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: